Sönderjylland

Tysk og dansk Gudstjeneste i Haderslev. I et Brev fra Nordslesvig til „Itzehoer Nachrichten" klages det over, at der indenfor Gammel Haderslev Sogn kun afholdes 17 tyske Gudstjenester om Aaret. I Tilknytning dertil fremsætter Brevskriveren den Anskuelse, at Tallet af tyske Gudstjenester i det hele taget er alt for ringe herappe. Han skriver saaledes:

„Det er en Kendsgerning, at der hersker en Nødstilstand. Der gives omkring ved 30 Sogne, som ikke har en eneste tysk Gudstjeneste. Saa er der nogle, hvor der afholdes tysk Gudstjeneste to Gange, tre Gange, seks Gange, tolv Gange, femten Gange, indtil lige mange paa hvert Sprog. Men ingen Præst og ingen Lægmand rejser sig for at henvise til denne Nødstilstand. Det ser ud, som om et begrænset Antal Besøgende er nok, naar den tyske Ungdom og de Tyskfølende nøjes med 2—15 Gudstjenester, saa kan Danskerne det ogsaa. Hvor der er tysk Gudstjeneste, maa den ogsaa afholdes i et tilsvarende Antal, enten saa Tallet af de Besøgende er lille eller stort. Maaske faar en Præst engang paa en Provstisynode eller paa Fællessynoden Lejlighed til at bringe denne Sag paa Tale."

Hertil bemærker „Modersmaalet". Saaledes betjenes altsaa den tyske Presse sydpaa, og nu har Folk i Holsten da atter Grund til at forarges. Er det da ikke ogsaa forgalt, at Tyskerne kun 17 Gange om Aaret kan komme i Kirke i Gammel Haderslev Sogn. Vi har tidligere hørt Landraad Dr. Gottfried Dryander klage over disse Forhold. Men ret beset er al Klage aldeles uden Hjemmel. St. Severin Sogn er en Del af Haderslev Købstad, og Byens Befolkning holder sig nu engang ikke til Sognegrænserne, men gaar i den Kirke, hvor de finder Forkyndelsen mest tiltalende. Derfor kan man til Eks. Søndag Formiddag under den tyske Højmesse i Frue Kirke se Skarer af Kirkesøgende fra Byens Centrum begive sig ikke blot til Frimenighedskirken, men ogsaa til den danske Gudstjeneste, som Pastor Prahl afholder i Gammel Haderslev.

Og i Haderslev Købstad, set som helhed, skorter det sandelig ikke paa Gudstjenester i det tyske Sprog. Her afholdes hver eneste Søndag Aaret igennem 3—4 tyske Gudstjenester. De Tyskfølende har altsaa rigelig Lejlighed til at høre en Forkyndelse paa deres eget Sprog.

Derimod er det en Kendsgerning, som indrømmes fra alle Sider, at de tyskfølende er meget sjældne Gæster i Guds Hus. Hvis man tvivler om det, kan det let stadfæstes fra Personer, som er uhildede. Mens saaledes nuværende Generalsuperintendent Petersen, den tidligere Provst i Haderslev havde et forholdsvis daarligt Besøg til den tyske Gudstjeneste i Frue Kirke, oven i Købet paa den mest belejligte Tid af Dagen, har samme Kirke til den med Hensyn til Tiden stiefmoderligt behandlede danske Gudstjeneste Søndag efter Søndag været fyldt.

Nede i Holsten, hvor ingen kender Forholdene, kan man stille Sandheden paa Hovedet, men disse Skriverier, som kun kan stamme fra en lidet kirkeligsindet Person, bidrager saa til Gengæld til, at vi maa fremdrage Tilstandene, som de er.

Aastrup. Fjordholm solgt igen! Gaardejer Schlinck paa Nygaard, en for nogle Aar siden tilflyttet Tysker nede fra Saksen, har købt Nabogaarden Fjordholm af Landmand Momme Berg som for nylig overtog sin Fødegaard af N. P. Antzen, der i sin Tid købte den af „Nordslesvigsk Kreditforening". „Schleswigsche Grenzpost" nævner ikke Købesummen, men fortæller, at Hr. Schlinck vil drive den sammen med sin egen Gaard. — Allerede, da Momme Berg købte Gaarden, blev der fortalt, at Hr. Schlinck og en anden Tysker, der i sin Tid gerne vilde have fat paa Gaarden, stod bagved.

I Anledning af dette Salg skriver „Mm.":

Hvad man fra første Færd af havde befrygtet, er nu sket: „Fjordholm", som Kreditforeningen havde overladt til Hr. N. Autzen i Tilfald til, at han vilde bevare den i dansk Eje, er bleven solgt af Schlinck, Nygaard. Har det Ansvar, Autzen har paadraget sig ved sin Handlemaade, ikke været Mødet ham, saa er det det nu. „Fjordholms" Salg har fin Plads blandt de sørgeligste af den Slags Handeler, ved hvilke danske Ejendomme er gaaet tabt.

Danmark og de hjemløse. Mens Altyskerne forlanger, at Danmark uden videre skal tage imod de hjemløse, gør man fra dansk Side gældende, at de hjemløse Nordslesvigere, der af egen fri Villie kommer over Grænsen, skal være velkomne, men det kan ikke være Danmarks Opgave at lette de preussiske Myndigheders Forfølgelser af de hjemløse. Preussen bør, skriver „Hamburger Fremdenblatt", lade de hjemløse blive boende i Fred, naar de ønsker at blive her. „Man burde glæde sig over dette fortrinlige Folkeelements Vedhængen ved Hjemstavnen."

Hertil bemærker „Apenrader Tageblatt"; „Hvis Danmark vil have det fortrinlige „Folkeelement", vær saa god! Vi Nordslesvigere har ingen Trang til at skaffe os nogle Tusinde Modstandere flere."

Hvor det klinger, dette: Vi Nordslesvigere! Bladets Redaktør er nemlig en — indvandret Holstener!

Døstrup. Eftermæle. Fredag den 29. Nov. jordedes paa Døstrup Kirkegaard under stor Deltagelse fra fjern og nær afdøde Møller Jakob Hansen fra Vinum. Møller Hansen fik for kort Tid siden pludselig en Hjerneblødning og døde faa Dage derefter.

Vælgerforeningen og Skoleforeningen har i ham mistet deres mangeaarige, virksomme og pligtopfyldende Tillidsmand i Kommunen. Jakob Hansen var en Mand, der aldrig lagde Skjul paa sit Sindelag. Godt, at der er en ny Slægt til at fylde Hullerne efter de gamle, der gaar bort; ogsaa efter Møller Hansen er der Sønner, som følger Faderens Spor, skriver „Flensborg Avis".

Als. En Veteran. (Hmd.) Den 23. November døde en Veteran fra 1864, Arbejdsmand Hans Nielsen Toft i Sebbelev. Hans Nielsen Toft var født 1840 i Kongsbjerg ved Tønder. Som 22-aarig blev han indkaldt som Soldat og gjorde senere Krigen i 1864 med ved 10. Regiment, da var hans første Kone allerede død. Under Krigen laa han længe indkvarteret i Sebbelev, og her lærte han sin anden Hustru, Marie, født Sørensen, at kende. Af Ægteparrets 6 Børn er to i Amerika.

I 1867 blev den afdøde indkaldt til preussisk Soldatertjeneste, og i 1870 maatte han med i den franske Krig. Han laa i Metz og var senere med ved Orleans og i et senere tre Dages Slag. I alt havde han været med i 16 Slag, men var slippen helskindet fra de fleste. Kun ved Indtagelsen af Metz rammes han, idet han fik et Strejfskud over tre Fingre, medens de laa i Gaderne og skød. Samme Dag miste han sin Kammerat Jensen fra Skovby, der dræbtes af en fransk Kugle.

Flensborg. Kirkeligt Samfund for Flensborg og Omegn holdt ifl. „Flensborg Avis" Fredag Aften sit Aarsmøde under Ledelse af Næstformanden, Bankdirektør P. Thomsen.

Samfundet har i det forløbne Aar som sædvanlig virket ved Afholdelse af danske Gudstjenester, der har været gennemgaaende stærkt besøgte. Endvidere er der blevet uddelt 300 Mark som Julegaver til trængende inden for Samfundets Medlemmer. Medens Kirkeligt Samfund tidligere har ydet et frivilligt aarligt Bidrag af 50 Mark til Dansk Kirkes Vedligeholdelse, har Kirkeforstanderskabet for Vor Frue Sogn i Aar afkrævet det 100 Mark til dette Formaal, et Beløb, der i Fremtiden vil blive opkrævet hvert Aar.

Som Medlem af Bestyrelsen genvalgtes Hr. P. Thomsen enstemmigt. I Steden for Grosserer J. C. Paulsen, der har været Samfundets Sekretær siden dets Opretelse, men som nu ønskede at fratræde, valgtes Lærer emer. P. Paulsen, Lindealle 7, ved Kaaring. Ligeledes ved Kaaring valgtes Sparekassebogholder H. Jensen til Medlem af Bestyrelsen i Stedet for Bogholder V. Lieb, der havde ønsket at fratræde. Posterne inden for Bestyrelsen fordeles af denne selv. Hr. Thomsen vil fra nu af overtage Posten som Formand, medens Grosserer L. Poulsen, der har ønsket at fratræde som Formand, vedbliver at være Medlem af Bestyrelsen.

I Tilslutning til Generalforsamlingen gav Past. Th. Matthiesen en Skildring af Thomas Kingo som Menneske og Salmedigter; Foredraget paahørtes med megen Interesse. — I Vinterens Løb vil der maaske blive holdt et yderligere Foredrag.

— Kirkeligt Samfund vil i Aar til Jul atter lade uddele 300 Mark i Julegaver. Bestyrelsen har taget under Overvejelse at søge Medlemstallet forøget ved et energisk Agitationsarbejde.

Hammelev. Afdød Veteran. Lørdag den 30. November er atter en af de gamle Veteraner fra den sidste slesvigske Krig gaaet bort, nemlig gamle Ebbe Ebbesen fra Hammelev. Han deltog i Forsvaret af Als, var med i Jylland og flere andre Træfninger. Gamle Ebbesen var en trofast dansk Mand, som ikke forsømte at møde ved Valgurnen; han talte ofte og med Forkærlighed om sine Minder fra Krigsaaret.

De sidste 2 Aar har Ebbesen været svagelig, og efter sin Hustrus Død for 1½ Aar siden har han opholdt sig hos sin Datter og Svigersøn i Hammelev. Han modtog den danske Hædersgave for Veteraner.

Ullerup. Guldbryllup. (Dbbpst.) Lørdag den 30. Nov. fejrede Skomager Chr. Christensen og Hustru i Ullerup deres Guldbryllup. Brudgommen er 79 Aar, medens Bruden er 4 Aar yngre. Begge de gamle er endnu raske og rørige.

Christensen kan endnu forrette sit Haandværk, som han har drevet siden 1862. Under Krigen i 1864 blev Christensen indkaldt til Randers, men med i selve Krigen var han ikke. I 1870 indkaldtes han til Rensborg, men naaede heller ikke at komme med til Frankrig. Han har i Anledning af Krigen faaet forskellige Hædrestegn.

Christensens Hustru har været Jordemoder i Ullerup i 40 Aar og modtog, da hun for en Del Aar siden nedlagde dette Hverv, en Jubilæumsmedaille.

De gamle var i Dagens Anledning Genstand for Opmærksomhed fra flere Sider.

—**Pludselig Død.** (Dbbp.) Haadner og Murer Jes Andresen i Avnbøl, der siden midt i Sommeren har søgt Lægehjælp med en indvendig Sygdom og nu var i Bedring, blev Fredag den 29. Nov. ramt af et Slagtilfælde og faldt død om. Andresen var 68½ Aar gammel.

Fra Livets Skyggeside.

Et lille Ord om Menighedspleien.

(„Aarhus Stiftstidende").

Hvad Menighedspleien er, og hvorledes den virker, er mange uvidende om. Menighedspleien er en Sammenslutning af Kvinder og Mænd — fleri Kvinder, som indenfor hvert Kirkesogn øver en stille Kærlighedsgerning ved at hjælpe ulykkeligt stillede Mennesker i Samfundet: de som strider Tilværelsens haarde Strid for at holde Nøden ude uden offentlig Hjælp; ensomme, svage Gamle, Syge, Enker og forladte ulykkelige Hustruer med smaa Børn, slemme, fordrukne Mands uforsørgede Familier, der vel ikke mindst fortjener vor dybeste Medlidenhed og Medisælelse; ja, alle de stakkels ulykkelige Mennesker, der aandeligt og legemligt, ved egen eller andres Skyld er kommet paa Livets Skyggeside og er sunket mere eller mindre dybt, men som vil og kan reddes. Dette er den Opgave, Menighedspleien har sat sig. Mangt et godt, lille Hjem vilde ved megen og langvarig Sygdom være gaaet delvis til, om ikke en Haandsrækning var bleven ydet dem til Tilfredstillelse af Livets nødvendigste Krav, og om ikke kærlig Medfølelse og Opmuntring til at holde ud havde kastet lidt Lys over Tilværelsens sørgelige Lod.

I mange smaa Hjem er Fattighjælp og Tiggeri betragtet som en Fornedrelse, og de Forældre, som holder deres Børn det for Øje, fortjener i særlig Grad Menighedspleiens Opmærksomhed, thi faar ikke netop saadanne Børn derved store Muligheder for engang at blive Samfundets gode Støtter. Saadan en lille Dreng eller Pige trøster tit sin Moder i de tunge Timer med et: „Vent blot til jeg bliver stor", og synes kun, der er saa forfærdelig længe til. Med hvilken Stolthed gaar saa ikke han eller hun endelig ud paa sin første Plads og føler det stort at kunne bidrage sit til Livets Ophold derhjemme.

Lad os, der staar uden om, ikke gøre det sværere for dem med vor Ligegyldighed. Det gælder om at kunne sætte sig i de Lidendes Sted, da vil det ikke være vanskeligt at hjælpe paa rette Maade. Forstaaelsen heraf findes, som naturligt er, lettest hos dem, hvis Kaar er de samme. Er det mon ikke rørende at se, hvorledes Fattigfolk kan hjælpe hinanden, som f. Eks. naar Familien paa Kvisten deler det sidste Brød og en lille Rest Kul med Familien i Kælderen.

Hvorfor er det da saa svært at skaffe de fornødne Midler til Veje til Støtte for en saa god Sag, uagtet Kredsforstanderne bedende gaar fra Dør til Dør? Jo, Folk vil saa nødigt gøre sig den Ulejlighed at sætte sig ind i Sagen, bryder sig ikke om at høre og vide noget derom. Og ved de endelig noget, viser det sig ofte at være ganske forkerte Forestillinger og Opfattelser. Nogle mener f. Eks., at Kredsforstanderne har sig en lille Vifortjeneste derved! Og ofte kan man træffe den Antagelse, at disse, hver paa sin Maner, kan skalte og valte med de indkomne Penge! Aarsberetningerne giver her det bedste Svar.

De Mennesker, der med venlig Forstaaelse tager mod Kredsforstanderen og med Glæde yder deres Bidrag, giver denne frisk Mod til at naa til næste Dør, som maaske kun aabnes for hurtigst muligt at blive imødekket i igen, dog bliver der undertiden Plads for en Bemærkning om, at „der gaar saa mange Tiggere", el. lign.

Trist er det, at adskillige velstillede Mennesker, naar Vinteren nærmer sig, bliver overfaldet af en pludselig Sparsommelighedstrang med Henblik paa Vinterens mange Krav, og da begynder med enten at formindske eller helt at inddrage den Skærv, som saa haardt tiltrænges? Vinteren er jo den Tid, der af fattige Mennesker imødeses med den største Bekymring.

Jo, der er mange Maader at spare paa!

En vigtig Side af Sagen er det at faa Kvinderne til at interessere sig for den. Kunde det lykkes, vilde meget være vundet. Mange Kvinder lægger af gammel Vane alt Ansvar over paa Mændene. Det er saa nemt og mageligt paa den Maade at holde Hjerledeen lukket. Men der i Stranden findes ret mange Mænd, som vil misbillige, at Hustruen har den Slags Interesser? Nej, mine ærede Damer! Luk Hjertet op, og de vil faa at se, hvor lidt der skal til for at lyse op i et fattigt Hjem, maaske det vilde være tilstrækkeligt, som Pigerne ofte tankeløst løber bort. Gid det altid maatte huskes, at der engang blev sagt: Samler de tiloversblevne Smuler, at intet tabes!

Alle I, der nu mod Vinteren af al Magt lumer og bygger om Eders Børn og Eder selv, tænk paa dem, der sidder, hvor Vindens barske Kulde sniger sig ind gennem Døre og Vinduer, og som kun har en kold Kakkelovn til Trøst; hvor Moderens første Tanke om Morgenen er den: hvordan skal jeg i Dag møde mine Børns ængstelige Spørgsmaal, naar de vaagner op af Søvnen:

„Mor, faar vi Brød i Dag?"

Jeg har selv set en saadan Mor i dyb Taknemlighed kysse og velsigne Brødet og trykke det til sit Hjerte, før hun delte det ud til de mange, sultne Smaa, hvis Øjne i den svagt lysende Lampes Skær tindrede af Fryd og spændt Forventning om at faa, hvad de saa haardt trængte til. Et saadant Syn kan aldrig glemmes. Da føler man Sandheden af, at det er lettere at give end at tage. Megen egenkærlig Fordringsfuldhed vil ved den rette Forstaaelse heraf falde bort af sig selv. Livet synes lettere at leve, og der bliver mere Forslag i det, man raader over.

En Ting til vilde jeg saa gerne staa til Lyd for: Giv aflagt Tøj til Kredsforstanderen, eller søg Oplysning hos denne om, hvor det bedst kan anvendes!

Giv ikke Tøjet til de professionelle Tiggere, som skilter med deres Pjalter og sjakrer det gode Tøj bort til Drik og anden Daarlighed. Der er heldigvis mange Mødre, som efter endt Dagsarbejde udenfor Hjemmet, gerne ofrer Natteføvn for at holde Tøjet sammen, og som med Tak modtager og med Flid og Omhu anvender, hvad man maatte unde dem af brugte Klædningsstykker; ikke alene for at skærme Børnene mod Kulden, men ogsaa for at spare dem for den Ydmygelse, som mangelfuld Paaklædning ofte medfører, og fordi de ved, det virker opdragende at være rent og ordentlig paaklædt.

Der er meget Tiggeri ved Dørene, dog betydeligt mindre, siden „Arbejdeadler" har taget sin udmærkede sociale Opgave op. Hvis Folk vilde lade være med i ilde anbragt Medlidenhed at kaste Mad eller Penge ud, ofte en hel 10Øre ad Gangen (der siges, at mindre kan man ikke være befandt at give!) og i Stedet vilde gøre sig den Ulejlighed at lade vedkommende Tigger legitimere sig, vilde de meget let opdage, at de Mænd, unge og ældre, mer eller mindre paavirkede af Spiritus, som ved Mørkets Frembrud, ja langt ud paa Aftenen, under Mærket „fattig Rejsende" gør Trapper og Gange usikre, oftest er Byens egne Mænd, der paa denne bekvemme Maade faar Midler til at gøre Rusen saa komplet, som han ønsker det, inden han vender hjem til Familien. Den Slags Godgørenhed gør ikke Menighedspleiens Opgave lettere at løse, men hjælper kun disse Mennesker lidt hurtigere ind under Fattigforsørgelsen, hvis det ikke bliver det, der er værre. Og hvem er det saa, der maa betale?

Til Slut vil jeg gerne atter henvise til Aarsberetningerne, der tydeligst oplyser om Virksomheden. Af ovenanførte Eksempler paa Folks fejlagtige Opfattelser vil det forstaas, at mange selv Bidragydere, forsømmer at studere dem nøjere, maaske de næppe nok læser det smukke Forord, hvormed Pastor Longby, Formanden for Sct. Pauls Sogns Menighedspleje ledsager sin Beretning, og hvori han stadig gentager sin Bøn om den Hjælp, der er saa nødvendig for at holde den gaaende Menighedspleien i Sct. Pauls Sogn virker uafhængig af Hjælpekasse og andre offentlige Institutioner. Hvis derfor de, som faar Aarsberetningen, vilde se Status igennem, vilde de indse, at det er en forholdsvis ringe Sum, de 76 Kredsforstandere kan samle ind, trods det, at Sognet omfatter de store, flotte Kvarterer. Det siger sig selv, at ogsaa Arbejderstanden er meget stærkt repræsenteret i denne Bydel. Kan man vel fortænke dem i, at ogsaa de søger ud, hvor de kan bo mere frisk og frit med deres Børn end inde i Byens snævre Gader og skildne, ikke ganske, uhygselige Baggaarde. Dette forøger Menighedspleiens Arbejde i betydelig Grad.

Der ligger Stilbed over den skønne, velsignede Gerning. Menighedspleien udøver, og det er, som det bør være. Men den Uvidenhedens Stilbed om dens Tilværelse, der trods Beden og Bønken endnu ligger over Masser af velsituerede, ja rige og flotte Hjem, skulde gerne forsvinde til Fordel for Sagen, især naar man betænker, at mange smaa Hjem med Glæde giver deres maanedlige Bidrag, fordi de forstaar hvad Menighedspleien er værd.

Gid alle de, der lever paa Livets Lysside, ikke vil lade Mønten vokse sig stor og tung, idet den gives ud i dette Øjemed; den skal nok faa sin rette Vægt og Betydning, idet den lægges i den Nødlidendes Haand.

En Ven af Menighedspleien.

Dette er taget fra „Aarhus Stiftstidende". Det angaar Forholdene derhjemme; men vi mente, at Landsfolkende paa denne Side af det store Hav kunde have godt af at læse, hvad man derhjemme gør for dem, der bor paa Livets Skyggeside.

Red.

Skal Du Reise?

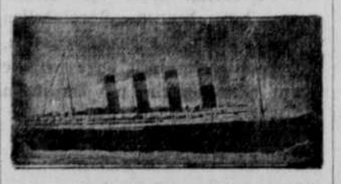

Hvis du tænker paa at tage en Tur til Gamlelandet eller sende Billet til Slægtninge, da kom ihu, at vi i en Række af Aar har solgt flere Billetter end nogen anden skandinavisk Agent i Chicago. Vi sælger Billetter paa alle de største og bedste Linier og skaffer vore Reisende Plads i Smaakabytterne uden ekstra Betaling. Altid godt Reisefølge. Penge veksles og hjemsendes. Kronesedler kjøbes og sælges. Alle Oplysninger faaes ved Henvendelse til vort Udvandringskontor.

Evangelisten Publishing Society
3525 Fullerton Ave., Chicago, Ill.

COPENHAGEN
Snustobak for Skraaning.

VI GARANTERER
for at "Copenhagen" Snus er og har vid været fuldstændig ren.
Hvis Deres Forhandler ikke har det, vil vi sende Dem det pr. Post til den almindelige Pris, 5 Cent Æsken, indtil Deres Forhandler faar det. Frimærker modtages.
"Copenhagen" er Verdens bedste Skraa-Tobak.

WEYMAN-BRUTON COMPANY,
50 Union Square, New York.

Kvitteringer.

Japanmissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 52	$1811.40
Blair, Nebr., Søndagsskolen	10.00
Des Moines, Ia., Bethesda Mgh.s 5c-Forening	10.00
Denmark, Wis., Mrs. P. Andersen, Hans Hansen, Martha Hansen hv. $2, Hans Olsen $1	7.00
Council Bluffs, Ia., Søndagsskolen	6.35
Westbrook, Maine, til Kirkegælden i Japan, Ungdomsf.	58.50
Eugene, Ore., til Hidaejendommen, Mrs. Hans Bertelsen	10.00
Superior, Wis., Chris Nielsen	3.00
Callender, Ia., til Kirkegælden, Albert J. Hansen	5.00
So. Windham, Me., Peter Smidt	5.00
Dane Valley, Mont., Kvf. $5, J. P. Jensen og Hustru $2.50	7.50
Greenville, Mich., til Kirkebygningen i Hida, Kvf.	5.00
Jacksonville, Ia., Kvf.	5.00
Waupaca, Wis., Vor Frelsers Mgh.s Ungdomsforening	5.00
Ruskin, Nebr., Lars Petersen $3.50, Chris Petersen $2	5.50
Tilsammen	$1954.25

Indianermissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 52	$1311.89
Blair, Nebr., Søndagsskolen	10.00
Des Moines, Ia., Bethesda Mgh.s 5c-Forening	10.00
Denmark, Wis., Hans Olsen $1, Kvf.s aarlige Overskud $5	6.00
Superior, Wis., Chris Nielsen	2.00
Brorson, Mont., Søndagsskolen	1.75
Audubon, Ia., Alfred Andersen	.15
So. Windham, Me., Peter Smidt	2.50
Dane Valley, Mont., til Kirken, Kvf. $5, N. P. Jensen og Hustru $2.50	7.50
Lake Mills, Ia., Mrs. J. M. Tapager	5.00
Jacksonville, Ia., Kvf.	5.00
Ruskin, Nebr., Lars Jespersen	2.00
Tilsammen	$1363.79

Indremissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 52	$2222.28
So. Windham, Me., Peter Smidt	5.00
Dane Valley, Mont., N. P. Jensen og Hustru	2.50
Jacksonville, Ia., Kvf.	5.00
Tilsammen	$2234.78

Mormonmissionen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 52	$631.25
Des Moines, Ia., Bethesda Mgh.s 5c-Forening	10.00
Denmark, Wis., Mrs. P. Andersen, Hans Hansen hv. $2; Martha Hansen $3	7.00
Callender, Ia., Kvf.	5.00
Norma, N. Dak., Kvf.	13.00
Del Rey, Calif., Pella Kvf.	15.50
So. Windham, Me., Peter Smidt	2.50
Dane Valley, Mont., Kvf.	5.00
Jacksonville, Ia., Kvf.	5.00
Ruskin, Nebr., Chris Petersen $2, Mrs. S. Christensen $1	3.00
Tilsammen	$697.25

Jubilæumsgaven.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 51	$19149.56
Lucf, Wis., St. Peters Mgh.s Kvf.	10.00
Audubon, Ia., Chris Andersen og Familie	1.60
Tilsammen	$19161.16

Skolekassen.

Før kvitteret, se Kbl. Nr. 52	$1733.95
Audubon, Ia., Ebenezer Mgh.: Peter Andersen, H. P. Hargue, H. C. Hansen, Rev. G. B. Christiansen, Christian Jensen, Hans Nielsen, Ludvig Winther, Clarence Rasmussen, N. C. N. Schmidt, hv. $3; Peter Henriksen, Henrik N. Schmidt, Hans N. Smidt, H. C. Nielsen, L. P. Madsen, Lauritz Petersen, Niels J. Hansen hv. $5; Chris J. Knudsen $10; J. J. Hemmingsen, Niels Knudsen, Mary Petersen, Lydia Jensen, Marie Schmidt, Nora Rasmussen, Mrs. Marie Schmidt, Otto Jensen, Elie Schmidt, Kristen Winther, Thyge Thyggesen, hv. $2; Kristen Schmidt, Søren Schmidt, Edna Petersen, Ida Hemmingsen, Dagny Schmidt, Jens Peter Vammen, hv. $1; Bertha Jensen $2.50	102.50
Council Bluffs, Ia., E. J. Lee	5.00
Eugene, Oregon, Mrs. Hans Bertelsen	10.00
Superior, Wis., Chris Nielsen	2.00
Bethania Mgh., Ward Co., N. Dak., H. H. Hansen, Martin Petersen, Jørgen Hansen, Adolph Rasmussen, Peter M. Petersen, Adolph Hansen, P. K. Petersen, Peter Christiansen, Fred Johnsen, Chris Thier, Peter H. Hansen, Jacob Petersen hv. $1; Oscar Petersen 50c	12.50
Simmit, Minn., St. Ansgar Mgh.: Chris Camp, Peter Jensen hv. $1; Niels Jørgensen, Axel Nielsen, Lars Caspersen, hv. $5; Pastor M. O. Block $3; Hans Caspersen $2	22.00
Norma, N. Dak., Zions Mgh.: N. H. Rosendahl $5; A. P. Andersen, Minnie Rasmussen hv. $3; Chris Petersen, Steffen Jensen, F. H. Moos, Martin H. Iversen, hv. $2; A. Rosendahl, Jens P. Morten, Mathias Christensen, D. S. P. Lund, Chris Andersen, James Elm, Johannes Jensen, L. Peter Hansen, Jens Rosendahl, Peter Nielsen, Christen Nielsen hv. $1	30.00
Greenville, Mich., St. Peters Mgh.: J. P. Larsen $2; Ole Hemmingsen, John Johansen, Niels P. Petersen, N. Larsen, Jens Andersen hv. $1; Chr. Syndrup 50c; Wm. Bidstrup 25c	7.75
Waupaca, Wis., Vor Frelsers Mgh. Ungdomsforeningen	10.00
Ruskin, Nebr., Chris Petersen $4; Lars Jespersen $3.50	7.50
Coalridge, Mont., Emaus Mgh. Pastor C. C. Mengers, $2; F. L. Stone, P. Feldt, Mrs. Nielsen, C. Jensen, Chris Moosgaard, J. Andersen, W. J. Nielsen, Peter Tommerup, Peter Andersen, Walter Olsen, L. P. Petersen hv. $1; Frederik Hansen, Louis Andersen, N. Th. Nielsen hv. 50c	14.50
Tilsammen	$1957.70

Blair, Nebr., den 27. Dec., 1912.

Otto Hansen,
Kas. f. den fore. d. ev.-luth. Kirke i Am.

TO NYE BØGER FOR BØRN.
Af H. P. Hansen
Redaktionssekretær ved „Kristelig Dagblad".

1. Den gode Hyrde
i Billeder og Tekst. 22 Sider i smukt Omslag
Pris 10 Cents.
2. Evangelisten blandt Profeterne
Fortalt for større Børn. 32 Sider med Billeder
i illustreret Omslag
Pris 15 Cents.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
BLAIR, NEBR.